

Πόσες ακόμη δράματα επιφυλάσσει η ελλιπής στελέχωση του ψυχιατρικού νοσοκομείου Δαφνί;

Με αφορμή το τραγικό περιστατικό του καμμού αθών ανθρώπων από την πυρκαγιά που είχε ξεσπάσει στο Δαφνί, η Ελληνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες εξέδωσε την ακόλουθη ανακοίνωση:

«Το μεσημέρι της Παρασκευής στις 4 Σεπτεμβρίου, για πολλοστή φορά, η ΕΣΑμεΑ ζητούσε να δοθεί λύση στον απαράδεκτο εγκληματικό με καθήλωση ατόμων με αυτισμό στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής Δαφνί, για 14 μήνες, χωρίς στοιχειώδη ιατρική και νοσηλευτική αντιμετώπιση. Μια κατάσταση την οποία βιώνουν πολλοί πολίτες με αναπηρία, ψυχική και άλλες, μετά την παταγώδη αποτυχία της λεγόμενης ψυχιατρικής μεταρρύθμισης στην Ελλάδα.

Το μεσημέρι της Παρασκευής 4 Σεπτεμβρίου η

ΕΣΑμεΑ ζητούσε από την υπηρεσιακή πρωθυπουργό, που κατέχει την επιπλέον ιδιότητα της Προέδρου του Αρείου Πάγου, να δώσει λύση στο πρόβλημα, για να πάψουν οι μεσαιωνικές πρακτικές των δεμένων στα κρεβάτια τους ασθενών. Ελάχιστες ώρες μετά της ίδιας μέρας ξέσπασε μεγάλη πυρκαγιά στο Δαφνί και

τα αλήθεια αποτελέσματα τής ήταν να χάσουν τρεις ασθενείς την ζωή τους.

Οι άθλιες συνθήκες που επικρατούν στις Ψυχιατρικές Μονάδες Νοσοκομείων, οι οποίες δεν αποτελούν δομές κοινωνικής φροντίδας, αλλά δομές κοινωνικού εγκλεισμού και αφορούν όλη τη χώρα και πρωτίστως την κυβέρνηση και τους αρμόδιους υπουργούς που σχεδιάζουν ελλιπή μέτρα και πολιτικές για την υγεία, την πρόνοια και ανεπαρκή για την αναπηρία, δεν είναι η πρώτη φορά που **καταγράφονται**. Ακούστηκε μία συγγνώμη, για το τραγικό περιστατικό της Παρασκευής; Μια συγγνώμη έτω προς τις οικογένειες; Ανέλαβε κάποιος την ευθύνη; Η σταδιακή κατάρρευση των προνοιακών δομών, η απογύμνωση των δομών πρόνοιας από εξειδικευμένο προσωπικό,

η μη εξασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των ατόμων που διαβιώνει σε κέντρα κλειστές περιβαλ-ψης, διακινδυνώνουν καλοστήρια.

Η διαμόρφωση νέων δομών προστατευμένης διαβίωσης των ατόμων με αναπηρία κάτω από τον έλεγχο της τοπικής κοινωνίας, για να μην δικαιώνονται οι κάθε λογής αποθήκες ψυχών, αποτελεί αίτημα του αναπηρικού κινήματος, δικαίωμα των ατόμων με βαριές και πολλαπλές αναπηρίες και υποχρέωση της Πολιτείας και της κοινωνίας, η οποία δεν μπορεί να καλύπτεται πίσω από ανέξοδες ευαίσθητες. Πρέπει επιτέλους να δημιουργηθεί και να προχωρήσει ένα νέο πρόγραμμα ψυχιατρικής μεταρρύθμισης».

Γράφει ο Νικόλαος Εμμανουήλ
κ Κωνσταντόπουλος